

РЕШЕНИЕ

№ 1048

гр. София, 21.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Луиза Христова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11860** по описа за **2021** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

С Решение №639 от 11.10.2021 г., постановено по н.а.х. дело №8223/2021 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 19-ти състав е отменил Наказателно постановление /НП/ №СО-33-Б-21-04-058/12.04.2021 г., с което на основание чл. 209а, ал.4 от Закона за здравето (ЗЗ) и чл. 53 от ЗАНН на Б. К. А. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лв., за извършено нарушение на чл. 209а, ал.1 от с.з. вр. т.1.7 от Заповед № РД-01-51/26.01.2021 г. на Министъра на здравеопазването.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр. чл.63, ал.1 от ЗАНН, решението е обжалвано от административно наказващия орган /АНО/, с искане да бъде отменено и да се потвърди издаденото НП. Наведеното касационно основание е за нарушение на материалния закон - чл. 348, ал. 1, т. 1 НПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. 2-ро ЗАНН, аргументирано в жалбата с доводи, че в мотивите към оспореното решение неправилно е прието, че не са спазени разпоредбите на чл. 42, т.4 и т.5 от ЗАНН. Нарушението било описано точно и ясно, с всички съставомерни признаци и съответната квалификация. В тази връзка сочи, че пропускът за посочване на номера на заповедта е саниран в НП, съобразно разпоредбата на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН.

Правото на защита на наказаното лице не е нарушено, тъй като мярката – да се носи маска, покриваща носа и устата е действаща по време на пандемията, независимо от наличието на различни заповеди. Оспорва се приетото от СРС, че за извършител на нарушението в НП е посочено друго лице, а не А.. По съществуващото на спора излага съображения, че извършеното нарушение е установено по безспорен начин. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

В о.с.з. пред АССГ касаторът, чрез процесуалния си представител-юрк. П. поддържа жалбата и моли за уважаването ѝ.

Ответникът- Б. К. А. не се явява, не се представлява и не изразява становище по жалбата.

Участващият по делото прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релеванните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, вр.чл.348 и чл.354 от НПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 05.02.2021 г., около 18:05 ч. в [населено място], Б. К. А. се намирала на закрито обществено място- в МОЛ „С.“, находящ се на [улица], търговски обект LC WAIKIKI, където работела, когато проверяващи служители на Столичен инспекторат към Столична община установили, че същата е без поставена защитна маска на лицето или друго средство, покриващо носа и устата. За установеното нарушение е съставен АУАН за нарушение на чл. 209а, ал. 1 от ЗЗдр., който е връчен на нарушителя, който го е подписал с възражение, че предпазната маска е поставена, така че покривала носа и устата. Въз основа на АУАН е издадено процесното НП, в което за нарушена била посочена нормата на чл. 209а, ал. 1 от ЗЗдр. вр. т.І.7 от Заповед № РД-01-51/26.01.2021 г. на Министъра на здравеопазването.

От правна страна съдът е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, аргументирани със следните основни доводи: към конкретната дата въпросните мерки са въведени с действащата Заповед на Министъра на здравеопазването № РД- 01-51/26.01.2021 г., но същата не е посочена в съставения при проверката акт за установяване на административното нарушение, а за пръв път в наказателното постановление, в АУАН и НП не е посочено, какво предвижда приложение №3 на визираната заповед, като начина на поставяне на предпазната маска е посочен именно в приложението. Като процесуално нарушение е преценено и посочването като извършител на административното нарушение в НП на лицето В. Е. Б.. СРС е приел, че посочените процесуални нарушения са съществени и са довели до ограничаване на правото на защита на административнонаказаното лице.

Решението е правилно.

Административнонаказателната отговорност на ответника по касация е ангажирана на основание чл. 209а, ал. 1 от Закона за здравето, който в редакцията му, действала към момента на извършване на нарушението (ДВ, бр. 34 от 2020 г., в сила

от 14.05.2020 г.), предвижда административно наказание глоба от 300 до 1000 лв. за нарушаване или неизпълнение на въведени с акт на министъра на здравеопазването или на директор на регионална здравна инспекция противоепидемични мерки по чл. 63, ал. 4 или 7 и чл. 63а, ал. 1 или 2, освен ако деянието не съставлява престъпление. Съгласно разпоредбата на чл. 63, ал. 4 от ЗЗ (в прил. ред., ДВ, бр. 44 от 2020 г., в сила от 14.05.2020 г.) при обявена извънредна епидемична обстановка по ал. 1 министърът на здравеопазването въвежда със заповед временни противоепидемични мерки по предложение на главния държавен здравен инспектор за територията на страната или за отделна област. В съставения АУАН не е посочена Заповед № РД- 01-51/26.01.2021 г. на министъра на здравеопазването, с която са били въведени противоепидемични мерки на територията на страната, като с т. I, 7 от същата, е въведено и задължение за всички лица, които се намират в закрити или на открити обществени места в т. ч. транспортни средства за обществен превоз, търговски обекти, паркове, църкви, манастири, храмове, зали, улици, автобусни спирки и др., да имат поставена защитна маска за лице за еднократна или многократна употреба или друго средство, покриващо носа и устата.

АССГ не възприема аргументацията на въззивната инстанция, че непосочването в НП на приложение №3 от цитираната заповед е съществено процесуално нарушение. Приложението е неразделна част от заповедта, поради което следва да се приеме, че индивидуализирането на заповедта с номер и дата е достатъчно за конкретизацията на процесната противоепидемичната мярка и запълването на бланкетната норма на чл.209а ал. 1 от ЗЗ. Споделят се обаче останалите доводи на СРС, които е ненужно да бъдат преповтаряни. Недопустимо е да има съмнение относно авторството на нарушението и волята на АНО, а такова е внесено при фактическото описание на нарушението в НП. Порокът е съществен и неотстраним във фазата по съдебно оспорване. Споделя се и изводът на СРС, че в АУАН не са описани основните и съществени обстоятелства, свързани с нарушението, като не е индивидуализирана заповедта на министъра, с която е въведена процесната противоепидемичната мярка. За пръв път това обстоятелство е посочено в НП. Нелогично е за органите в административнонаказателното производство да представлява проблем да идентифицират действащата към момента на процесното деяние заповед на министъра на здравеопазването, а да се очаква изпълнение от гражданите - адресати на въведените със заповедта ограничения. Отделно от това, АУАН и процесното НП не съдържат предписаните от закона реквизити като минимално изискуемо съдържание - чл. 42 и чл. 57 ЗАНН. Нарушението е описано по следния начин: на 05.02.2021 г., около 18:05 ч. в [населено място], Б. К. А. се намирал на закрито обществено място- в МОЛ „С.“, находящ се на [улица], търговски обект LC WAIKIKI, без поставена защитна маска на лицето или друго средство, покриващо носа и устата. Не се спори, че в момента на проверката А. е носила предпазна маска за лице. Липсват данни обаче за това как точно е била поставена защитната маска, за да се прецени съставомерността на деянието.

Допуснатите и установени от СРС съществени процесуални нарушения в административнонаказателното производство са били достатъчни да обуславят отмяната на НП.

По изложените съображения, оспореното решение се оставя в сила.

Мотивиран така и на основание чл.221, ал.2 АПК, вр.чл.63в ЗАНН,

Административен съд София-град, X. касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №639 от 11.10.2021 г., постановено по н.а.х. дело №8223/2021 г. по описа на Софийския районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.